

Posłuchaj

()

[redacted]jcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje: przyjdź królestwo Twoje: bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj: i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom: i nie wódź nas na pokuszenie: ale nas zbaw ode złego. Amen.

[redacted]

Z Lamentacji Proroka Jeremiasza

[redacted]

22 Cheth. Miłosierdzia Pańskie, żeśmy nie zniszczeli; bo nie ustały litości jego.
23 Cheth. Nowe rano, wielka jest wiara twoja.
24 Cheth. Działem moim Pan, rzekła dusza moja, dlatego nań czekać będę.
25 Teth. Dobry jest Pan nadzieję mającym w nim, duszy szukającéj go.
26 Teth. Dobrze jest czekać z milczeniem zbawienia Bożego.

27 Teth. Dobrze jest mężowi, gdy nosi jarzmo od młodości swojéj.
28 Jod. Siędzie sam a milczeć będzie; bo poniósł na sobie.
29 Jod. Położy w prochu usta swe, owaby była nadzieja.
30 Jod. Nadstawi bijącemu go czeluści, nasycon będzie urągania.
Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana Boga Twego.

℣ Jako owca na zabicie jest wiedzion; a gdy złośliwie z Nim się obchodzono, nie otworzył ust swoich; wydań jest na śmierć:
* Aby ożywił swój naród.
℣ Wydał na śmierć duszę swoją i między złoczyńcami jest policzon.
℟ Aby ożywił swój naród.

1 Aleph. Jako pośniedziało złoto, zmieniła się barwa najlepsza, rozmiotano kamienie świątynie po rogach wszech ulic?
2 Beth. Synowie Syońscy szlachetni i ubrani w przedniejsze złoto: jako poczytani są za naczynie skorupiane, za robotę rąk garncarzowych?
3 Gimel. Lecz i jędze odkryły piersi, karmiły szczenięta swe: córka ludu mego okrutna, jako struś na puszczy.
4 Daleth. Przysechł język ssącego do podniebienia jego dla upragnienia, dzieci prosiły chleba: a nie było, ktoby im ułamał.
5 He. Którzy jadali rozkosznie, poginęli po drogach, którzy się wychowali w szarłacie, obłapiali łajna.
6 Vau. I stała się większa nieprawość córki ludu mego, niźli grzech Sodomy, która wywrócona jest w okamgnieniu, a nie wzięły jéj ręce.

Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana Boga Twego.

℟ Powstań, Jeruzalem, zewlecz z siebie suknie radości: oblecz się w popiół i włosiennicę.
* Gdyż w tobie zabity jest Zbawiciel Izraela.
℟ Wylewaj jako potok łzy dniem i nocą, i niech nie milczy źrenica oka twego.
℟ Gdyż w tobie zabity jest Zbawiciel Izraela.

[redacted]
Początek Proroka Jeremiasza
[redacted]
1 Wspomnij Panie, co się nam przydało, wejrzyj a obacz zelżywość naszę.
2 Dziedzictwo nasze obróciło się do cudzych, domy nasze do obcych.
3 Sierotami zostaliśmy bez ojca, matki nasze jako wdowy.
4 Wodę nasze piliśmy za pieniądze, drwa nasze za pieniądze kupowaliśmy.
5 Za szyje nasze gnano nas, spracowanym nie dano odpoczynku.
6 Egiptowi daliśmy rękę i Assyryanom, żebyśmy się najedli chleba.
7 Ojcowie nasi zgrzeszyli, a niemasz ich, a myśmy nieprawości ich nosili.
8 Niewolnicy panowali nad nami, nie był, ktoby z rąk ich wykupił.
9 W duszach naszych przynosiliśmy sobie chleba przed mieczem w puszczy.

10 Skóra nasza jako piec wygorzała od gwałtu głodu.
11 Niewiasty na Syon poniżyli, i panny w mieściech Judzkich.
Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana Boga Twego.

Płacz jako dziewica, ludu mój; jęczcie pasterze w popiele i włosiennicy.
* Gdyż przyszedł dzień Pański wielki i nader gorzki.
Przepaszcie się, kapłani, i płaczcie, słudzy ołtarza, posypcie się popiołem.
Gdyż przyszedł dzień Pański wielki i nader gorzki.
Płacz jako dziewica, ludu mój; jęczcie pasterze w popiele i włosiennicy. * Gdyż przyszedł dzień Pański wielki i nader gorzki.

jcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje: przyjdź królestwo Twoje: bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj: i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom: i nie wódź nas na pokuszenie: ale nas zbaw ode złego. Amen.

Z Traktatu św. Augustyna Biskupa o Psalmach

złowiek wnijdzie w głębokość serca swego, a Bóg będzie pochwalony. Oni (Żydzi) powiedzieli: Któż nas ujrzy? I wyczerpali się w szukaniu sposobów dla urzeczywistnienia swoich złych zamiarów. Chrystus Człowiek dał przystęp do siebie zamiarom ich przewrotnym i jako człowiek pozwolił, by go ujęli. Gdyby nie był przybrał natury ludzkiej, nigdyby Go nie pojmali nieprzyjaciele jego, ani nie mogliby Go

widzieć, gdyby nie był człowiekiem, ani Go ukrzyżować, ani Go zabić, gdyby nie był człowiekiem. A więc jako człowiek wystawił się On na wszystkie cierpienia, któreby nie mogły mieć doń dostępu, gdyby nie był się stał człowiekiem. Ale gdyby On nie był się stał człowiekiem, człowiek nie byłby wyzwolony. Człowiek przeniknął wnętrze serca, to znaczy tajemnicę ich serca, ukazując wzrokowi ludzi swoją naturę ludzką tając naturę Boską, przez którą równy jest Ojcu: widoczną była tylko postać sługi, przez którą mniejszy jest od Ojca.

℟. Nasz pasterz, źródło wody żywej odszedł; gdy odchodził, słońce się zaćmiło.
* Ten który trzymał w niewoli pierwszego człowieka sam został uwięziony: dziś Zbawca nasz skruszył odrzwia i zamki śmierci.
℟. On zniszczył więzienie piekielne, zmiażdżył potęgę szatana.
℟. Ten który trzymał w niewoli pierwszego człowieka sam został uwięziony: dziś Zbawca nasz skruszył odrzwia i zamki śmierci.

[redacted]okądże oni posunęli zapobiegliwość, w której się wyczerpali, której rachuby zawiodły? Aż do postawienia straży przy grobie Pana po Jego śmierci i pogrzebie. Powiedzieli więc Piłatowi: Ten zwodziciel: takiem imieniem nazwali Pana naszego Jezusa Chrystusa i to powinnoby być pociechą dla wszystkich chrześcijan, których świat szkaluje. Mówili więc Piłatowi: Żyjąc jeszcze ten zwodziciel powiedział, że po trzech dniach zmartwychwstanie. Rozkaż tedy, by pilnowano grobu do dnia trzedego z obawy, aby uczniowie jego nie przyszli, nie zabrali go i nie rzekli ludowi, że powstał z martwych: A ten błąd byłby gorszym od poprzedniego. I rzekł im Piłat: Macie straże — idźcie i pilnujcie Go, jako rozumiecie. Poszli więc i ustanowili straż przy grobie i położyli pieczęć na kamieniu i postawili żołnierzy.

℟. O wy wszyscy, którzy przechodzicie przez drogę, zastanówcie się i obaczcie,
* Zaliż jest boleść podobna, jako boleść moja?

℟. Zastanówcie się wszystkie narody i obaczcie boleść moją.
℟. Zaliż jest boleść podobna, jako boleść moja.

[redacted]ostawili straż przy grobie Jezusa z żołnierzy, by Go strzegli. Wstrząsnęła się ziemia i Zbawiciel zmartwychwstał: i poczęły się dziać przy grobie takie cuda, iż żołnierze, którzy Go strzegli, mogliby dać temu świadectwo, gdyby zechcieli powiedzieć prawdę. Na nieszczęście, chciwość, która była zaślepiła jednego z uczniów Jezusa, związała języki stróżów grobu Pańskiego. Macie pieniądze: powiedzieli im Żydzi, i mówcie, że w czasie gdyście spali, przyszli uczniowie Jego i zabrali Jego ciało. Rzeczywiście, wyczerpali się w swych pomysłach Czegóż poszukujecie? O nieszczęsny podstępie! Czyż nie straciłeś z oczu światła, jakie daje sprawiedliwość, aby się pogrążyć w ciemności najczarniejszej nieprawości i w ten sposób przemówić: Powiecie, że w czasie snu waszego, uczniowie Jego przyszli i zabrali ciało Odwołujecie się do świadectwa ludzi uśpionych! Zaiste śpicie wy sami, jeśliście taki błąd popełnili.

℟. Oto jako sprawiedliwy umiera, a żaden nie rozważa sercem: i mężowie sprawiedliwi ze świata są zbierani, a żaden nie zwraca uwagi. Z oblicza niegodziwości wzięty jest sprawiedliwy:
* I pamiątka Jego w pokoju przebywać będzie,
℟. Jako baranek przed strzygącym go zamilkł, i nie otworzył ust swoich: Z ucisku i od sądu jest uniesion.
℟. I pamiątka Jego w pokoju przebywać będzie,
℟. Oto jako sprawiedliwy umiera, a żaden nie rozważa sercem: i mężowie sprawiedliwi ze świata są zbierani, a żaden nie zwraca uwagi. Z oblicza niegodziwości wzięty jest sprawiedliwy: * I pamiątka Jego w pokoju przebywać będzie,

jcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje: przyjdź królestwo Twoje: bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj: i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom: i nie wódź nas na pokuszenie: ale nas zbaw ode złego. Amen.

Z Listu św. Pawła Apostoła do Żydów

11 Ale Chrystus, stawiwszy się Najwyższym kapłanem dóbr przyszłych, przez większy i doskonalszy przybytek, nie ręką uczniony, to jest, nie tego stworzenia,
12 Ani przez krew kozłów albo cielców; ale przez własną krew wszedł raz do świątnicę, nalazłszy wieczne odkupienie.
13 Albowiem jeźli krew kozłów i wołów i popiół jałowice pokropiony spługawione poświęca ku oczyszczeniu ciała,
14 Jako daleko więcej krew Chrystusowa, który przez Ducha Świętego samego siebie ofiarował niepokalanym Bogu, oczyści sumienie nasze od martwych uczynków, ku służeniu Bogu żywiącemu?

℟ Stanęli wespół królowie ziemscy, a książęta zeszli się w gromadę
* Przeciw Bogu i przeciw Chrystusowi Jego.
℟ Czemu się wzburzyli poganie, a ludzie rozmyślali próżne rzeczy.
℟ Przeciw Bogu i przeciw Chrystusowi Jego.

15 I dlatego jest nowego Testamentu pośrednikiem, żeby za przystąpieniem śmierci, na odkupienie występków tych, które były pod pierwszym Testamentem, obietnicę wzięli, którzy wezwani są do wiecznego dziedzictwa.
16 Albowiem gdzie Testament jest, musi przystąpić śmierć tego, który Testament czyni.
17 Bo testament w umarłych potwierdzony jest: inaczej jeszcze nie jest ważny, póki żyw, który testament uczynił.
18 Zkąd ani pierwszy bez krwie nie był poświęcony.

℟ Poczytano mię z zstępującymi do dołu:
* Stałem się jak człowiek bez pomocy, między umarłymi wolny.
℟ Wsadzili mię w dół głębszy, do ciemności i do cienia śmierci.
℟ Stałem się jak człowiek bez pomocy, między umarłymi wolny.

19 Albowiem gdy Mojżesz wszystko przykazanie zakonne przeczytał wszemu ludowi, wziąwszy krew cielców i kozłów z wodą i wełną szarłatową i izopem, same też księgi i lud wszystek pokropił,
20 Mówiąc: Ta krew Testamentu, który do was Bóg nakazał.
21 Ktemu i przybytek i wszystko naczynie służby krwią takoż pokropił.
22 A niemal wszystko we krwi według zakonu bywa oczyszczono, a bez rozlania krwie nie bywa odpuszczenie.

℟. Gdy Pan był już pogrzebion, zapieczętowano grób, przywaliwszy kamień do grobowego wejścia:
* Postawili żołnierzy, którzyby go strzegli,
℣. Przystąpiwszy książęta kapłańscy do Piłata, prosili go.
℟. Postawili żołnierzy, którzyby go strzegli,
℟. Gdy Pan był już pogrzebion, zapieczętowano grób, przywaliwszy kamień do grobowego wejścia: * Postawili żołnierzy, którzyby go strzegli,

[redacted]
[redacted]ejrzyj, prosimy Cię, Panie, na tę czeladkę Twoją, za którą Pan nasz Jezus Chrystus nie zawahał się ponieść męki krzyżowej i oddać się w ręce grzeszników.
[redacted]
[redacted]tóry z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related